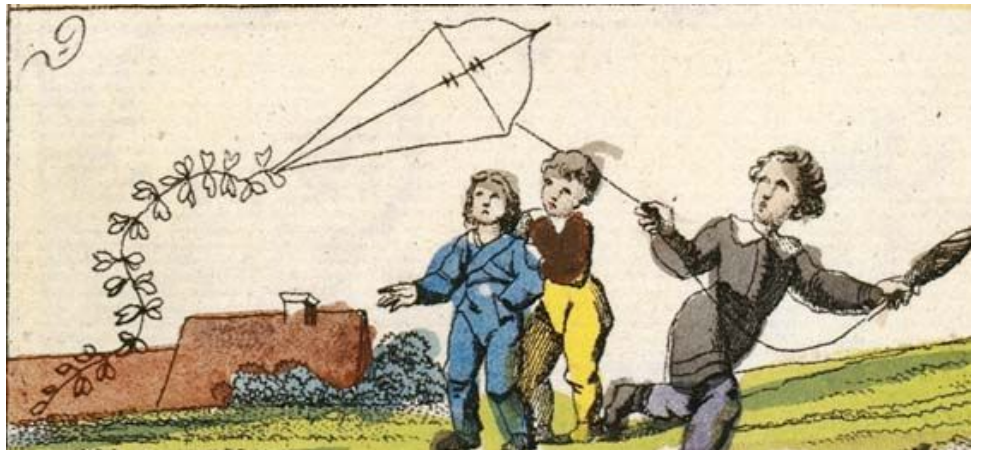

Heusdens dialect

Ne windvogel, da woort vrugger nie gekocht, doa haan we gien cente veur en diè mieke wé daan mer zelf. We deen da bé twee dun stekskes uit de haag dij we ine kreus annien bonte bé è dun keureke. Terno a mosder anne buitekant doa è keureke rond spanne vur het papier tege te plekke. Pleksel haan we oog nie, da woort oog nie gekocht. As we papier moste plekke daan pakde we ne gekookde pattat en diè smeerde we doa dun tusse vur te plekke. As ter just gien vors gekookde pattate warre daan trokke we oze plan bè 't wit van een ongekookt èè, doa kosder oog papier be plekke. Terno a mosder onne onnnerkant van oere windvogel nog ne stert make. Da war altèèt zoe wa zukke en goe mikke. As diè stert nie zwoar genoeg war daan kabde oere windvogel altèèt ne onner en as diè stert te zwoar war daan mos ter al hiel vool wind zen vur da der emoeg gink.

Diè windvogel lieten we daan op oane lang dun keureke, zoe iets dikker as ne goarendroat. As 't kore aaf war in

d' oestmoand daan war het de beste têt vur ne windvogel op te lette, daan hadder grute koreveller be stoppele op van 't kore en war te nog niks aners gezèèt moe da der nie mocht euverloepe. Vantèèt brook da keureke oog en daan gonk oere windvogel vliege. As der sjans ha daan viel ter erreges in 't veld oppe grond mer as da keureke erreges inne boem bleef hange en oere windvogel ging terug omhoeg de locht in daan kosder vantêèt drij daag wochte tot het begos te riègere of tot het windstul war vur da der hem terug ha.

Een vlieger, dat werd vroeger niet gekocht, daar hadden we geen geld voor en die maakte we dan maar zelf. Wij deden dat met twee dunne stokjes uit de haag die we in een kruis aan elkaar bonden met een dun koordje. Daarna moest je aan de buitenkant daar een koordje rond spannen om het papier tegen te plakken. Papierlijm hadden we ook niet, dat werd ook niet gekocht. Als we papier moesten plakken dan namen we een gekookte aardappel en die smeerden we daar dun tussen om te plakken. Als er juist geen vers gekookte aardappelen waren dan trokken we onze plan met het wit van een ongekookt ei, daar kon je ook papier mee plakken. Nadien moest ge aan de onderkant van uwe vlieger nog een staart maken. Dat was altijd zo wat zoeken en goed mikken. Als die staart niet zwaar

genoeg was dan kapte uw windvogel altijd naar onder en als die staart te zwaar was dan moest er al heel veel wind zijn voor dat hij omhoog ging. Die vlieger lieten we dan omhoog aan een lang dun koordje, zo

iets dikker als een garendraad. Als het koren af was in augustus dan was het de beste tijd voor een vlieger omhoog te laten, dan had ge grote korenvelden met de stoppels van het koren op en was er nog niets anders gezaaid waar dat ge niet mocht overlopen. Soms brak dat koordje ook en dan ging uw vlieger vliegen. Als ge geluk had dan viel hij ergens in het veld op de grond maar als dat koordje ergens in een boom bleef hangen en uw vlieger ging terug omhoog de lucht in, dan kon je soms drie dagen wachten tot het begon te regenen of tot het windstil was voor dat ge hem terug had.